

**ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ ΤΩΝ
ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ**

**ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΛΑΚΕΝ
14 ΚΑΙ 15 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2001**

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ

Παράρτημα I	Δήλωση του Λάκεν για το μέλλον της Ευρωπαϊκής Ένωσης	Σελίδα 2
Παράρτημα II	Δήλωση για την επιχειρησιακή ετοιμότητα της κοινής ευρωπαϊκής πολιτικής ασφάλειας και άμυνας	Σελίδα 10
Παράρτημα III	Δήλωση για την κατάσταση στη Μέση Ανατολή.....	Σελίδα 13
Παράρτημα IV	Έγγραφα που υποβλήθηκαν στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Λάκεν.....	Σελίδα 15

**ΔΗΛΩΣΗ ΤΟΥ ΛΑΚΕΝ
ΓΙΑ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ**

I. Η ΕΥΡΩΠΗ ΣΦ ΣΤΑΥΡΟΔΡΟΜΙ

Επί αιώνες ολόκληρους λαοί και κράτη προσπαθούσαν με τον πόλεμο και τα όπλα να αποκτήσουν τον έλεγχο της ευρωπαϊκής ηπείρου. Η εξασθενημένη από δύο αιματηρούς πολέμους και από την αποδυνάμωση της θέσης της στον κόσμο ήπειρος είδε να κερδίζει έδαφος η ιδέα ότι μόνο με την ειρήνη και τη συνεργασία μπορεί να γίνει πραγματικότητα το όνειρο μιας ισχυρής και ενιαίας Ευρώπης. Για να εξορκιστούν οριστικά οι δαίμονες του παρελθόντος, η αρχή έγινε με τη δημιουργία της Κοινότητας Άνθρακα και Χάλυβα. Αργότερα προστέθηκαν και άλλες οικονομικές δραστηριότητες όπως η γεωργία. Τέλος, συστάθηκε μια μεγάλη και ενιαία αγορά αγαθών, προσώπων, υπηρεσιών και κεφαλαίων, στην οποία προστέθηκε το 1999 το ενιαίο νόμισμα. Την 1η Ιανουαρίου 2002 το ευρώ θα γίνει καθημερινή πραγματικότητα για 300 εκατομμύρια Ευρωπαίους πολίτες.

Δημιουργήθηκε, έτσι, βήμα-βήμα, η Ευρωπαϊκή Ένωση. Στην αρχή, επρόκειτο περισσότερο για ένα σχήμα συνεργασίας οικονομικού και τεχνικού χαρακτήρα. Πριν από μια εικοσαετία, με τις πρώτες άμεσες εκλογές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, ενισχύθηκε σημαντικά η δημοκρατική νομιμοποίηση, η οποία μέχρι τότε βασιζόταν αποκλειστικά στο Συμβούλιο. Κατά την τελευταία δεκαετία, τέθηκαν οι βάσεις και για μια πολιτική ένωση και ξεκίνησε η συνεργασία στους τομείς της κοινωνικής πολιτικής, της απασχόλησης, του ασύλου, της μετανάστευσης, της αστυνομίας, της δικαιοσύνης, της εξωτερικής πολιτικής και μιας κοινής πολιτικής ασφάλειας και άμυνας.

Το εγχείρημα της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχει επιτύχει. Εδώ και περισσότερο από μισό αιώνα η Ευρώπη ζει ειρηνικά. Μαζί με τη Βόρειο Αμερική και την Ιαπωνία, η Ένωση ανήκει στις τρεις πλέον ευημερούσες περιοχές του πλανήτη. Μέσω δε της αμοιβαίας αλληλεγγύης και της δίκαιης κατανομής των καρπών της οικονομικής ανάπτυξης, ανέβηκε θεαματικά το επίπεδο της ευημερίας στις ασθενέστερες περιοχές της Ένωσης, οι οποίες κάλυψαν μεγάλο μέρος της καθυστέρησής τους.

Τώρα όμως, πενήντα χρόνια μετά τη σύστασή της, η Ένωση βρίσκεται σε ένα σταυροδρόμι, σε μια καθοριστική στιγμή της ύπαρξής της. Η ευρωπαϊκή ενοποίηση είναι προ των πυλών. Η Ένωση πρόκειται να διευρυνθεί με περισσότερα από δέκα νέα, κυρίως κεντροευρωπαϊκά και ανατολικοευρωπαϊκά κράτη μέλη, κλείνοντας έτσι οριστικά ένα από τα μελανότερα κεφάλαια της ευρωπαϊκής ιστορίας: τον δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο και τον μετέπειτα τεχνητό διαχωρισμό της ηπείρου. Η Ευρώπη βρίσκεται, επιτέλους, καθοδόν για να γίνει, χωρίς αιματοχυσίες, μια μεγάλη οικογένεια. Η αληθινή αυτή μετάλλαξη απαιτεί, όπως είναι ευνόητο, μια διαφορετική προσέγγιση από εκείνη που ακολούθησαν προ πενήνταετίας τα έξι ιδρυτικά κράτη.

Η ευρωπαϊκή δημοκρατική πρόκληση

Συγχρόνως, η Ένωση αντιμετωπίζει μια διπλή πρόκληση, τόσο εντός όσο και εκτός των συνόρων της.

Εντός της Ένωσης πρέπει να επιδιωχθεί η προσέγγιση μεταξύ των πολιτών και των ευρωπαϊκών θεσμών. Αναμφίβολα, οι πολίτες στηρίζουν τους μεγάλους στόχους της Ένωσης, αλλά δεν τους είναι πάντα ορατή η σχέση μεταξύ των στόχων αυτών και της καθημερινής δράσης της Ένωσης. Ζητούν από τους ευρωπαϊκούς θεσμούς να είναι λιγότερο δύσχρηστοι και άκαμπτοι και κυρίως να καταστούν αποτελεσματικότεροι και διαφανέστεροι. Πολλοί θεωρούν, επίσης, ότι η Ένωση θα πρέπει να ασχολείται περισσότερο με τα μελήματα που τους απασχολούν, και όχι να υπεισέρχεται σε λεπτομέρειες για θέματα τα οποία από τη φύση τους θα ήταν καλύτερα να αφεθούν στους αιρετούς άρχοντες των κρατών μελών και των περιφερειών. Μερικοί αντιλαμβάνονται αυτό το γεγονός ακόμη και ως απειλή για την ταυτότητά τους. Αλλά ίσως ακόμη πιο σπουδαίο είναι το γεγονός ότι οι πολίτες αισθάνονται ότι όλα διεξάγονται συχνά ερήμην τους και επιθυμούν περισσότερο δημοκρατικό έλεγχο.

Ο νέος ρόλος της Ευρώπης στον κόσμο της παγκοσμιοποίησης

Εκτός των συνόρων της, η Ευρωπαϊκή Ένωση έρχεται αντιμέτωπη με τον ταχέως μεταβαλλόμενο κόσμο της παγκοσμιοποίησης. Μετά την πτώση του Τείχους του Βερολίνου υπήρχε η εντύπωση ότι για μεγάλο χρονικό διάστημα θα ζούσαμε σε μια σταθερή παγκόσμια τάξη, χωρίς συγκρούσεις. Θεμέλιό της θα ήταν τα δικαιώματα του ανθρώπου. Ωστόσο, μόλις λίγα χρόνια αργότερα, η βεβαιότητα αυτή έχει χαθεί. Η 11η Σεπτεμβρίου μας άνοιξε απότομα τα μάτια. Ο εχθρός δεν έχει εξαφανιστεί. Ο θρησκευτικός φανατισμός, ο εθνοτικός εθνικισμός, ο ρατσισμός, η τρομοκρατία εντείνονται, εξακολουθώντας να βρίσκουν πεδίο ανάπτυξης στις περιφερειακές συγκρούσεις, τη φτώχεια και την υπανάπτυξη.

Ποιος είναι ο ρόλος της Ευρώπης στο νέο αυτό κόσμο; Δεν πρέπει η Ευρώπη, τώρα που είναι επιτέλους ενωμένη, να αναλάβει ηγετική θέση στη νέα πλανητική τάξη, τη θέση μιας δύναμης που μπορεί και να διαδραματίσει σταθεροποιητικό ρόλο σε παγκόσμιο επίπεδο, αλλά και να δείξει την κατεύθυνση για την μελλοντική πορεία πολλών χωρών και λαών; Η Ευρώπη, ως ήπειρος των ανθρωπιστικών αξιών, της Μάγκνα Κάρτα, της Διακήρυξης των Δικαιωμάτων, της γαλλικής επανάστασης, της πτώσης του Τείχους του Βερολίνου, η ήπειρος της ελευθερίας, της αλληλεγγύης και πάνω από όλα της ποικιλομορφίας, έννοιας που εγκλείει το σεβασμό των γλωσσών, των πολιτισμών και των παραδόσεων του άλλου. Το μοναδικό σύνορο που χαράσσει η Ευρωπαϊκή Ένωση αφορά τη δημοκρατία και τα δικαιώματα του ανθρώπου. Η Ένωση είναι ανοικτή μόνο για χώρες που σέβονται ορισμένες θεμελιώδεις αξίες, όπως τις ελεύθερες εκλογές, τα δικαιώματα των μειονοτήτων και το κράτος δικαίου.

Τώρα που ο ψυχρός πόλεμος έχει τελειώσει και ζούμε σε ένα παγκοσμιοποιημένο αλλά και κατακερματισμένο κόσμο, η Ευρώπη πρέπει να επωμισθεί τις ευθύνες της όσον αφορά τη διακυβέρνηση της παγκοσμιοποίησης. Ο ρόλος που πρέπει να διαδραματίσει είναι ο ρόλος μιας δύναμης που δρα αποφασιστικά εναντίον κάθε βίας, κάθε τρομοκρατίας, κάθε φανατισμού, αλλά και η οποία δεν κλείνει τα μάτια μπροστά στην αδικία που ταλανίζει τον πλανήτη. Με λίγα λόγια, μια δύναμη η οποία επιθυμεί να μεταβάλει τις παγκόσμιες σχέσεις κατά τρόπον ώστε να αποφέρουν οφέλη όχι μόνο στις πλούσιες αλλά και στις φτωχότερες χώρες. Μια δύναμη που θέλει να εντάξει την παγκοσμιοποίηση σε ηθικό πλαίσιο, ώστε να βασίζεται στην αλληλεγγύη και την αειφόρο ανάπτυξη.

Οι προσδοκίες των ευρωπαϊκών πολιτών

Η εικόνα μιας δημοκρατικής Ευρώπης που δραστηριοποιείται σε παγκόσμιο επίπεδο, ανταποκρίνεται απόλυτα στις επιθυμίες των πολιτών, οι οποίοι έχουν δείξει συχνά ότι επιθυμούν μεγαλύτερο ρόλο της Ένωσης σε θέματα δικαιοσύνης και ασφάλειας, καταπολέμησης της διασυννοριακής εγκληματικότητας, ελέγχου των μεταναστευτικών ροών, υποδοχής των αιτούντων άσυλο και των προσφύγων από περιφερειακές ζώνες συγκρούσεων. Ζητούν επίσης την επίτευξη αποτελεσμάτων στο πεδίο της απασχόλησης και στον αγώνα κατά της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού, καθώς και στον τομέα της οικονομικής και κοινωνικής συνοχής. Απαιτούν συνολική αντιμετώπιση της ρύπανσης του περιβάλλοντος, των κλιματικών μεταβολών, της ασφάλειας των

τροφίμων. Διεθνών προβλημάτων, δηλαδή, για τα οποία γνωρίζουν ενστικτωδώς ότι δεν είναι δυνατόν να επιλυθούν παρά μόνο με αμοιβαία συνεργασία. Και παρομοίως, επιθυμούν περισσότερη Ευρώπη σε θέματα εξωτερικών υποθέσεων, ασφάλειας και άμυνας, με άλλα λόγια, καλύτερα συντονισμένη δράση για την καταπολέμηση των εστιών ανάφλεξης μέσα και γύρω από την Ευρώπη και στον υπόλοιπο κόσμο.

Συγχρόνως, οι πολίτες πιστεύουν ότι η Ένωση είναι υπερβολικά γραφειοκρατική σε διάφορους άλλους τομείς. Κατά το συντονισμό του οικονομικού, χρηματοπιστωτικού ή δημοσιονομικού περιβάλλοντος, πρέπει να παραμείνει ως ακρογωνιαίος λίθος η εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς και του ενιαίου νομίσματος, χωρίς να θιγεί η ιδιαιτερότητα των κρατών μελών. Οι εθνικές και περιφερειακές διαφορές είναι συχνά αποτέλεσμα της ιστορίας ή της παράδοσης και αποτελούν στοιχείο εμπλουτισμού. Με άλλα λόγια, πέρα από τη «χρηστή διακυβέρνηση», το ζητούμενο είναι να δημιουργηθούν νέες ευκαιρίες και όχι νέες ανελαστικότητες. Αυτό που χρειάζεται είναι περισσότερα αποτελέσματα, καλύτερες απαντήσεις σε συγκεκριμένα ερωτήματα και όχι ένα ευρωπαϊκό υπερκράτος ή ευρωπαϊκά Θεσμικά Όργανα που ασχολούνται με τα πάντα.

Με λίγα λόγια, ο πολίτης ζητάει μια σαφή, διάφανη, αποτελεσματική, δημοκρατική, κοινοτική πολιτική η οποία θα συντελέσει σε μια Ευρώπη που θα δείχνει την κατεύθυνση για τη μελλοντική πορεία του κόσμου. Μια πολιτική που παράγει συγκεκριμένα αποτελέσματα, δηλαδή περισσότερες θέσεις απασχόλησης, βελτίωση του βιοτικού επιπέδου, λιγότερη εγκληματικότητα, ποιοτική παιδεία και καλύτερη περιθαλψη. Δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία ότι, γι' αυτό, η Ευρώπη έχει ανάγκη από ανανέωση των θεμελίων της και μεταρρύθμιση.

II. ΠΡΟΚΛΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΣΕ ΜΙΑ ΑΝΑΝΕΩΜΕΝΗ ΕΝΩΣΗ

Η Ένωση πρέπει να γίνει περισσότερο δημοκρατική, διαφανής και αποτελεσματική. Και πρέπει να βρει την απάντηση σε τρεις θεμελιώδεις προκλήσεις: Πώς θα επιτευχθεί η προσέγγιση μεταξύ των πολιτών, και κατά κύριο λόγο των νέων, και του ευρωπαϊκού εγχειρήματος καθώς και των ευρωπαϊκών θεσμών; Πώς θα διαρθρωθεί ο πολιτικός βίος και ο ευρωπαϊκός πολιτικός χώρος σε μια διευρυμένη Ένωση; Πώς θα καταστεί η Ένωση παράγοντας σταθερότητας και πρότυπο για τον νέο πολυπολικό κόσμο; Προκειμένου να δοθούν απαντήσεις, πρέπει να τεθούν κάποια πιο συγκεκριμένα ερωτήματα.

Καλύτερος καταμερισμός και προσδιορισμός αρμοδιοτήτων στην Ευρωπαϊκή Ένωση

Οι πολίτες τρέφουν συχνά προσδοκίες έναντι της Ευρωπαϊκής Ένωσης οι οποίες δεν εκπληρώνονται πάντα· τανάπαλιν, οι πολίτες έχουν μερικές φορές την εντύπωση ότι η Ένωση αναλαμβάνει πάρα πολλά σε πεδία όπου η παρέμβασή της δεν είναι απολύτως απαραίτητη. Αυτό είναι ένα θέμα που αφορά τη διασαφήνιση και την απλούστευση του καταμερισμού των αρμοδιοτήτων μεταξύ της Ένωσης και των κρατών μελών, καθώς και τη ρύθμισή του υπό το πρίσμα των νέων προκλήσεων που αντιμετωπίζει η Ένωση. Μπορεί δε να σημαίνει την επιστροφή καθηκόντων στα κράτη μέλη, αλλά και την ανάθεση νέων αποστολών στην Ένωση ή τη διύρυνση υφιστάμενων αρμοδιοτήτων, λαμβάνοντας πάντα υπόψη την ισοτιμία όλων των κρατών μελών, καθώς και την αλληλεγγύη μεταξύ τους.

Μια πρώτη σειρά ερωτημάτων που πρέπει να τεθούν είναι πώς μπορούμε να καταστήσουμε διαφανέστερο τον καταμερισμό των αρμοδιοτήτων. Μπορούμε, προς τούτο, να κάνουμε σαφή διαφοροποίηση μεταξύ τριών ειδών αρμοδιοτήτων: τις αποκλειστικές αρμοδιότητες της Ένωσης, τις αρμοδιότητες των κρατών μελών και τις κοινές αρμοδιότητες Ένωσης και κρατών μελών;

Σε ποιο επίπεδο ασκούνται οι αρμοδιότητες κατά τον πλέον αποτελεσματικό τρόπο; Πώς θα εφαρμοστεί εν προκειμένω η αρχή της επικουρικότητας; Δεν πρέπει να διευκρινισθεί ότι οποιαδήποτε αρμοδιότητα δεν ανατίθεται στην Ένωση από τις συνθήκες ανήκει στην αποκλειστική αρμοδιότητα των κρατών μελών; Και τι συνέπειες έχει αυτό;

Η δεύτερη σειρά ερωτημάτων έχει ως στόχο να εξετάσει, εντός του ανανεωμένου αυτού πλαισίου και τηρώντας το κοινοτικό κεκτημένο, μήπως πρέπει να γίνουν αναδιατάξεις αρμοδιοτήτων. Με ποιον τρόπο μπορούν να ληφθούν εν προκειμένω ως κατευθυντήρια γραμμή οι προσδοκίες του πολίτη; Ποιες εντολές ανατίθενται κατ' αυτό τον τρόπο στην Ένωση; Και, από την άλλη πλευρά, ποια καθήκοντα είναι καλύτερο να αφεθούν στα κράτη μέλη; Ποιες είναι οι αναγκαίες τροποποιήσεις που θα πρέπει να επέλθουν στη συνθήκη όσον αφορά διάφορες πολιτικές; Πώς θα αναπτυχθεί, για παράδειγμα, μια συνεπέστερη, κοινή εξωτερική πολιτική και μια πολιτική άμυνας; Πρέπει να προσαρμοστούν τα καθήκοντα του Πέτερσμπεργκ στα νέα δεδομένα; Επιθυμούμε να υιοθετήσουμε μια περισσότερο «ολοκληρωμένη προσέγγιση» όσον αφορά την αστυνομική και ποινική συνεργασία; Πώς θα ενισχυθεί ο συντονισμός των οικονομικών πολιτικών; Πώς μπορούμε να εντείνουμε τη συνεργασία στους τομείς της κοινωνικής ένταξης, του περιβάλλοντος, της υγείας, της ασφάλειας τροφίμων; Όμως σ' αυτή την περίπτωση, μήπως θα πρέπει να ανατεθεί με σαφέστερο τρόπο η καθημερινή διαχείριση και εκτέλεση της πολιτικής της Ένωσης στα κράτη μέλη και, εφόσον το προβλέπει το Σύνταγμα τους, στις περιφέρειες; Δεν πρέπει να τους δοθούν εγγυήσεις ότι δεν θα θιγούν οι αρμοδιότητές τους;

Τίθεται τέλος το ζήτημα του πώς να εξασφαλιστεί ότι ο νέος καταμερισμός αρμοδιοτήτων δεν θα οδηγήσει σε υπέρπουσα διεύρυνση των εξουσιών της Ένωσης ή σε παρείσφρηση στο χώρο αποκλειστικής αρμοδιότητας των κρατών μελών και, όπου υπάρχει σχετική πρόβλεψη, των περιφερειών. Πώς θα ληφθεί συνάμα μέριμνα ώστε να μην ατονήσει η ευρωπαϊκή δυναμική; Διότι βεβαίως και στο μέλλον θα πρέπει να μπορεί η Ένωση να αντιδρά απέναντι σε νέες προκλήσεις και εξελίξεις και να μπορεί να δραστηριοποιείται σε νέα πεδία πολιτικής. Χρειάζεται μήπως να επανεξεταστούν προς τούτο τα άρθρα 95 και 308 της Συνθήκης με βάση το νομολογιακό κεκτημένο;

Απλούστευση των μέσων της Ένωσης

Σημασία δεν έχει μόνο το ποιος κάνει τι· εξίσου σημαντικό είναι και το πώς παρεμβαίνει η Ένωση, τί μέσα μεταχειρίζεται. Οι διαδοχικές τροποποιήσεις των Συνθηκών έχουν οδηγήσει σε μια πληθώρα νομικών μέσων, οι δε οδηγίες εξελίσσονται σταδιακά προς την κατεύθυνση της λεπτομερούς νομοθετικής ρύθμισης. Ως κύριο ζήτημα λοιπόν εν προκειμένω ανακύπτει το κατά πόσον θα πρέπει να περιγραφούν καλύτερα τα διάφορα μέσα της Ένωσης, και μήπως πρέπει να μειωθεί ο αριθμός τους.

Μ' άλλα λόγια, μήπως πρέπει να θεσμοθετηθεί διάκριση μεταξύ νομοθετικών και εκτελεστικών μέτρων; Χρειάζεται άραγε να περιοριστεί ο αριθμός νομοθετικών μέσων στα εξής τρία: άμεσα εφαρμοστέοι κανόνες δικαίου, πλαίσιακή νομοθεσία και μη δεσμευτικές πράξεις (γνώμες, συστάσεις, ανοιχτός συντονισμός); Είναι ή όχι σκόπιμο να γίνεται συχνότερα χρήση πλαίσιακής νομοθεσίας, η οποία να αφήνει στα κράτη μέλη μεγαλύτερα περιθώρια ελιγμών για την επίτευξη των τιθέμενων στόχων πολιτικής; Για ποιες αρμοδιότητες προσφέρονται περισσότερο τα μέσα του ανοιχτού συντονισμού και της αμοιβαίας αναγνώρισης; Παραμένει αφετηρία η αρχή της αναλογικότητας;

Περισσότερη δημοκρατία, διαφάνεια και αποτελεσματικότητα στην Ευρωπαϊκή Ένωση

Η Ευρωπαϊκή Ένωση αντλεί τη νομιμοποίησή της από τις δημοκρατικές αξίες που τη διαπνέουν, τους στόχους που επιδιώκει και τις αρμοδιότητες και τα μέσα που διαθέτει. Το ευρωπαϊκό

εγχείρημα όμως αντλεί επίσης τη νομιμοποίησή του από δημοκρατικούς, διαφανείς και αποτελεσματικούς θεσμούς και τα εθνικά κοινοβούλια προσφέρουν επίσης τη συμβολή τους στη νομιμότητα του ευρωπαϊκού εγχειρήματος. Η δήλωση σχετικά με το μέλλον της Ένωσης που προσαρτάται στη Συνθήκη της Νίκαιας, υπογράμμισε ότι είναι ανάγκη να εξεταστεί ο ρόλος των εθνικών κοινοβουλίων στο ευρωπαϊκό οικοδόμημα. Γενικότερα, τίθεται το ζήτημα των πρωτοβουλιών που μπορούμε να αναλάβουμε για την ανάπτυξη ενός ευρωπαϊκού δημόσιου χώρου.

Το πρώτο ερώτημα που ανακύπτει – και ισχύει και για τα τρία Θεσμικά Όργανα – είναι πώς να ενισχυθεί η δημοκρατική νομιμοποίηση και η διαφάνεια των υπαρχόντων θεσμών.

Πώς μπορεί να ενισχυθεί το κύρος και η αποτελεσματικότητα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής; Πώς πρέπει να ορίζεται ο Πρόεδρος της Επιτροπής; από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή με άμεση εκλογή από τους πολίτες; Πρέπει άραγε να ενισχυθεί ο ρόλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου; Να διευρυνθεί το δικαίωμα συναπόφασης ή όχι; Πρέπει μήπως να επανεξεταστεί ο τρόπος εκλογής των μελών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου; Χρειάζεται άραγε να υπάρξει ευρωπαϊκή εκλογική περιφέρεια, ή εξακολουθούν να ενδείκνυνται οι εθνικές εκλογικές περιφέρειες; Μήπως μπορούν να συνδυαστούν τα δύο συστήματα; Μήπως πρέπει να ενισχυθεί ο ρόλος του Συμβουλίου; Το Συμβούλιο πρέπει να ενεργεί με τον ίδιο τρόπο στην εκτελεστική όπως και στη νομοθετική του λειτουργία; Μήπως οι συνεδριάσεις του, τουλάχιστον όταν ενεργεί ως νομοθετικό σώμα, πρέπει να γίνονται δημόσια, προς το συμφέρον της διαφάνειας; Πρέπει να έχει το κοινό μεγαλύτερη πρόσβαση στα έγγραφα του Συμβουλίου; Και τέλος, πώς θα εξασφαλιστεί η ισορροπία και ο αμοιβαίος έλεγχος των Θεσμικών Οργάνων;

Ένα δεύτερο ερώτημα, το οποίο συνδέεται επίσης με τη δημοκρατική νομιμοποίηση, αφορά το ρόλο των εθνικών κοινοβουλίων. Πρέπει μήπως να εκπροσωπούνται σ' ένα νέο Θεσμικό Όργανο, επιπλέον του Συμβουλίου και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου; Πρέπει να διαδραματίζουν συμπληρωματικό ρόλο στους τομείς ευρωπαϊκής επέμβασης όπου το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δεν έχει αρμοδιότητες; Πρέπει άραγε να συγκεντρωθούν στον καταμερισμό εξουσιών μεταξύ Ένωσης και κρατών μελών, διενεργώντας π.χ. προκαταρκτικό έλεγχο ως προς την τήρηση της αρχής της επικουρικότητας;

Το τρίτο ερώτημα είναι το πώς να βελτιωθεί η αποτελεσματικότητα της διαδικασίας λήψης αποφάσεων και η λειτουργία των θεσμών σε μια Ευρώπη με τριάντα σχεδόν κράτη μέλη. Με ποιο τρόπο θα μπορούσε η Ένωση να καθορίσει καλύτερα τους στόχους και τις προτεραιότητές της και να εξασφαλίσει την καλύτερη εφαρμογή τους; Είναι μήπως ανάγκη να λαμβάνονται περισσότερες αποφάσεις με ειδική πλειοψηφία; Πώς μπορεί να απλουστευθεί και να επιταχυνθεί η διαδικασία συναπόφασης Συμβουλίου-Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου; Μπορεί να διατηρηθεί η ανά εξάμηνο εναλλαγή των κρατών μελών στην Προεδρία της Ένωσης; Ποιο ρόλο θα έχει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στο μέλλον; Τί ρόλο και τί δομή θα έχουν τα διάφορα Συμβούλια; Πώς θα ενισχυθεί η συνοχή της ευρωπαϊκής εξωτερικής πολιτικής; Πώς θα ενισχυθεί η συνέργεια μεταξύ Ύπατου Εκπροσώπου και αρμόδιου Επιτρόπου; Θα πρέπει να επεκταθεί περαιτέρω η εξωτερική εκπροσώπηση της Ένωσης στα διεθνή φόρα;

Η πορεία προς ένα Σύνταγμα για τους ευρωπαίους πολίτες

Αυτή τη στιγμή, η Ευρωπαϊκή Ένωση διέπεται από τέσσερις Συνθήκες. Οι στόχοι της, οι εξουσίες της και τα μέσα πολιτικής που διαθέτει είναι διασκορπισμένα και στις τέσσερις. Κάποια απλούστευση είναι απαραίτητη, προς το συμφέρον της διαφάνειας.

Σ' αυτή τη συνάρτηση μπορούν να τεθούν τέσσερις σειρές ερωτημάτων. Η πρώτη αφορά την απλούστευση των υπαρχουσών συνθηκών χωρίς τροποποίηση του περιεχομένου τους. Πρέπει να επανεξεταστεί η διάκριση μεταξύ των Κοινοτήτων και της Ένωσης; Τί θα γίνει με τη διαίρεση σε τρεις πυλώνες;

Ακολουθώντας ανακλύπουν τα ερωτήματα τα σχετικά με την ενδεχόμενη αναδιάταξη των Συνθηκών. Πρέπει μήπως να εισαχθεί διάκριση μεταξύ μιας βασικής συνθήκης και των άλλων συμβατικών διατάξεων; Πρέπει να γίνει αντίστοιχος διαχωρισμός των κειμένων; Θα μπορούσε μήπως αυτό να οδηγήσει σε διάκριση μεταξύ διαδικασιών τροποποίησης και επικύρωσης της βασικής συνθήκης αφενός και των άλλων συμβατικών διατάξεων αφετέρου;

Επίσης πρέπει να μελετηθεί το κατά πόσον θα πρέπει να περιληφθεί στη βασική συνθήκη ο Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων και να τεθεί το ζήτημα της προσχώρησης της Ευρωπαϊκής Κοινότητας στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

Τέλος, τίθεται το ερώτημα μήπως αυτή η απλούστευση και αναδιάταξη θα μπορούσε να οδηγήσει εν καιρώ στη θέσπιση ενός συνταγματικού κειμένου στην Ένωση. Ποια θα μπορούσαν να είναι τα βασικά στοιχεία ενός τέτοιου Συντάγματος; Οι αξίες που καλλιεργεί η Ένωση, τα θεμελιώδη δικαιώματα και καθήκοντα του πολίτη, οι σχέσεις των κρατών μελών στο πλαίσιο της Ένωσης;

III. ΣΥΓΚΛΗΣΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ ΓΙΑ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

Για να προετοιμαστεί με όσο το δυνατόν μεγαλύτερο εύρος και διαφάνεια η επόμενη Διακυβερνητική Διάσκεψη, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο αποφάσισε να συγκαλέσει μια Συνέλευση απαρτιζόμενη από τους σημαντικότερους συμμετέχοντες στη συζήτηση για το μέλλον της Ένωσης. Με τα προηγούμενα υπόψη, καθήκον αυτής της Συνέλευσης θα είναι να συζητήσει τα ουσιαστικά ζητήματα που θέτει η μελλοντική εξέλιξη της Ένωσης και να διερευνήσει τις διάφορες δυνατές λύσεις.

Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο διόρισε τον κ. V. Giscard d'Estaing ως Πρόεδρο της Συνέλευσης και τους κ.κ. G. Amato και J.L. Dehaene ως Αντιπροέδρους.

Σύνθεση

Πέραν του Προέδρου και των δύο Αντιπροέδρων της, η Συνέλευση απαρτίζεται από 15 αντιπροσώπους των αρχηγών κρατών και κυβερνήσεων των κρατών μελών (έναν από κάθε κράτος μέλος), 30 μέλη των εθνικών κοινοβουλίων (δύο από κάθε κράτος μέλος), 16 μέλη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και δύο αντιπροσώπους της Επιτροπής. Τα υποψήφια κράτη μέλη θα συμμετέχουν πλήρως στις εργασίες της Συνέλευσης. Θα αντιπροσωπεύονται στην ίδια βάση όπως και τα σημερινά κράτη μέλη (με έναν αντιπρόσωπο της κυβέρνησης και δύο του εθνικού κοινοβουλίου) και θα συμμετέχουν στις εργασίες, χωρίς όμως να μπορούν να παρακωλύσουν την τυχόν διαμορφούμενη γενική συναίνεση των κρατών μελών.

Τα μέλη της Συνέλευσης μπορούν να αντικαθίστανται από αναπληρωτές μόνον εφόσον δεν είναι παρόντα. Οι αναπληρωτές ορίζονται με τον ίδιο τρόπο όπως και τα τακτικά μέλη.

Το Προεδρείο της Συνέλευσης απαρτίζεται από τον Πρόεδρο της Συνέλευσης, τους δύο Αντιπροέδρους της Συνέλευσης και από εννέα μέλη (τους αντιπροσώπους όλων των κυβερνήσεων που κατά τη διάρκεια της Συνέλευσης ασκούν την Προεδρία του Συμβουλίου, δύο αντιπροσώπους εθνικών κοινοβουλίων, δύο αντιπροσώπους των μελών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και δύο αντιπροσώπους της Επιτροπής).

Ως παρατηρητές θα προσκληθούν από την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή τρία άτομα μαζί με τρεις αντιπροσώπους των ευρωπαϊών κοινωνικών εταίρων, από την Επιτροπή των Περιφερειών, έξι αντιπρόσωποι (που διορίζονται από την Επιτροπή των Περιφερειών και προέρχονται από τις περιφέρειες, τις πόλεις και τις περιφέρειες με νομοθετική εξουσία) και ο Ευρωπαίος

Διαμεσολαβητής. Κατόπιν προσκλήσεως του Προεδρείου, θα μπορούν επίσης να λάβουν το λόγο ενώπιον της Συνέλευσης ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου και ο Πρόεδρος του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Διάρκεια των εργασιών

Η Συνέλευση θα πραγματοποιήσει την εναρκτήρια σύνοδο της την 1η Μαρτίου 2002, οπότε και θα ορίσει το Προεδρείο της και θα καθορίσει τον τρόπο εργασίας της. Οι εργασίες της θα ολοκληρωθούν μετά από ένα έτος, εγκαίρως ώστε ο πρόεδρος της Συνέλευσης να μπορέσει να διαβιβάσει στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο τα αποτελέσματά τους.

Τρόπος εργασίας

Ο Πρόεδρος θα προπαρασκευάσει την έναρξη των εργασιών της Συνέλευσης συνάγοντας τα διδάγματα από τη δημόσια συζήτηση. Το Προεδρείο θα παίζει προωθητικό ρόλο και θα ετοιμάζει μια πρώτη βάση για τις εργασίες της Συνέλευσης.

Το Προεδρείο θα μπορεί να συμβουλευεται τις υπηρεσίες της Επιτροπής και τους εμπειρογνώμονες της εκλογής του σχετικά με οποιοδήποτε τεχνικό θέμα που κρίνει ότι χρειάζεται διεξοδικότερη εξέταση. Προς τούτο θα μπορεί να συγκροτεί και ad hoc ομάδες εργασίας.

Το Συμβούλιο θα ενημερώνεται για την πρόοδο των εργασιών της Συνέλευσης. Ο Πρόεδρος της Συνέλευσης θα εκθέτει προφορικά σε κάθε Ευρωπαϊκό Συμβούλιο τα σχετικά με την πορεία των εργασιών, πράγμα που θα του επιτρέπει να διαπιστώνει με την ευκαιρία τη γνώμη των αρχηγών κρατών ή κυβερνήσεων.

Η Συνέλευση θα συνεδριάζει στις Βρυξέλλες. Οι συζητήσεις της και όλα τα επίσημα έγγραφά της θα είναι δημόσια. Η Συνέλευση θα χρησιμοποιεί τις 11 γλώσσες εργασίας της Ένωσης.

Τελικό έγγραφο

Η Συνέλευση θα μελετήσει τα διάφορα ζητήματα. Θα καταρτίσει ένα τελικό έγγραφο το οποίο θα περιλαμβάνει είτε διαφορετικές εναλλακτικές λύσεις, με καταγραφή της υποστήριξης που συγκέντρωσε καθεμία, είτε συστάσεις σε περίπτωση συναίνεσης.

Μαζί με το αποτέλεσμα των εθνικών συζητήσεων για το μέλλον της Ένωσης, το τελικό έγγραφο θα αποτελέσει την αφετηρία των συζητήσεων στη Διακυβερνητική Διάσκεψη, η οποία και θα λάβει τις τελικές αποφάσεις.

Φόρουμ

Για να διευρυνθεί η συζήτηση και να συμπράξουν σ' αυτήν όλοι οι πολίτες, θα συγκροτηθεί ένα Φόρουμ για οργανώσεις που εκπροσωπούν τη κοινωνία των πολιτών (κοινωνικοί εταίροι, οικονομικοί κύκλοι, ΜΚΟ, ακαδημαϊκοί κύκλοι κλπ.). Θα πρόκειται για διαρθρωμένο δίκτυο οργανώσεων, το οποίο θα ενημερώνεται τακτικά σχετικά με τα διαμειβόμενα στη Συνέλευση και του οποίου οι συμβολές θα προστίθενται στη συζήτηση, ενώ θα μπορεί, με διαδικασία που θα καθορίσει το Προεδρείο, να ακούγεται ή να ζητείται η γνώμη του για συγκεκριμένα ζητήματα.

Γραμματεία

Το Προεδρείο θα επικουρείται από Γραμματεία της Συνέλευσης, η οποία θα ασκείται από τη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου, με την ενδεχόμενη συμμετοχή και εμπειρογνομόνων από την Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

**ΔΗΛΩΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΗ ΕΤΟΙΜΟΤΗΤΑ
ΤΗΣ ΚΟΙΝΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΜΥΝΑΣ**

- A) Στη Νίκαια και στο Γκέτεμποργκ, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο δεσμεύθηκε να αυξήσει ταχέως την ετοιμότητα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και να λάβει σχετική απόφαση το αργότερο κατά το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Λάκεν. Το έκτακτο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της 21ης Σεπτεμβρίου επιβεβαίωσε το στόχο αυτό: «Η Ένωση θα επιτύχει τη μεγίστη αποτελεσματικότητα αναπτύσσοντας την ΚΕΠΠΑ και καθιστώντας ενεργή, το ταχύτερο δυνατόν, την ΕΠΑΑ».

Χάρη στη συνέχιση της ανάπτυξης της ΕΠΑΑ, στην ενίσχυση των δυνατοτήτων της, στρατιωτικών και μη στρατιωτικών, και στη δημιουργία των κατάλληλων δομών, η Ένωση είναι πλέον σε θέση να αναλαμβάνει επιχειρήσεις διαχείρισης κρίσεων. Η ανάπτυξη των μέσων και δυνατοτήτων που θα διαθέτει η Ένωση θα της επιτρέψει να αναλαμβάνει προοδευτικά όλο και πιο περίπλοκες επιχειρήσεις. Οι αποφάσεις για την προσφυγή στη δυνατότητα αυτή θα λαμβάνονται σε συνάρτηση με τις περιστάσεις κάθε ιδιαίτερης κατάστασης, ενώ τα διαθέσιμα μέσα και δυνατότητες θα αποτελούν καθοριστικό παράγοντα.

- B) Αυτή η ικανότητα ανάληψης δράσης απορρέει από την ουσιαστική πρόοδο που σημειώθηκε μετά από τα Ευρωπαϊκά Συμβούλια της Κολωνίας και του Ελσίνκι.

ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΕΣ

Χάρη στις Διασκέψεις σχετικά με τις στρατιωτικές και τις αστυνομικές δυνατότητες μπόρεσε να σημειωθεί πρόοδος στην πορεία υλοποίησης των στόχων που αφορούν τις δυνατότητες. Τα κράτη μέλη διαμόρφωσαν εθελοντικές συμβολές με βάση εθνικές αποφάσεις. Η ανάπτυξη των στρατιωτικών δυνατοτήτων δεν συνεπάγεται τη δημιουργία ευρωπαϊκού στρατού. Τα ευρωπαϊκά κράτη μέλη του ΝΑΤΟ που δεν ανήκουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση και άλλες χώρες υποψήφιες να προσχωρήσουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση ανήγγειλαν πρόσθετες στρατιωτικές και αστυνομικές συμβολές μεγάλης αξίας, με στόχο τη βελτίωση των ευρωπαϊκών δυνατοτήτων.

ΔΟΜΕΣ ΚΑΙ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Με βάση την εγκριθείσα πολιτική και το εγκριθέν πρόγραμμα ασκήσεων, η Ένωση άρχισε να δοκιμάζει τις δομές και τις διαδικασίες της στον τομέα των στρατιωτικών και των μη στρατιωτικών επιχειρήσεων διαχείρισης κρίσεων. Η Ευρωπαϊκή Ένωση δημιούργησε δομές και διαδικασίες διαχείρισης κρίσεων που της επιτρέπουν να αναλύει και να προγραμματίζει, να αποφασίζει και, στις περιπτώσεις στις οποίες δεν είναι αναμειγμένο το ΝΑΤΟ αυτό καθαυτό, να δρομολογεί και να διεξάγει στρατιωτικές επιχειρήσεις διαχείρισης κρίσεων.

ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΜΕΤΑΞΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΚΑΙ ΝΑΤΟ

Η ικανότητα για τη διαχείριση κρίσεων της Ένωσης ενισχύθηκε με την ανάπτυξη των διαβουλεύσεων, της συνεργασίας και της διαφάνειας μεταξύ των δύο οργανισμών κατά τη διαχείριση των κρίσεων στα Δυτικά Βαλκάνια.

ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΕΤΑΙΡΟΥΣ

Συνεχίστηκε η εφαρμογή των ρυθμίσεων με τα ευρωπαϊκά κράτη μέλη του ΝΑΤΟ που δεν ανήκουν στην Ένωση και με άλλες χώρες υποψήφιες να προσχωρήσουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση καθώς και με τον Καναδά, τη Ρωσία και την Ουκρανία.

- Γ) Προκειμένου να μπορεί η Ευρωπαϊκή Ένωση να διεξάγει επιχειρήσεις διαχείρισης κρίσεων που θα καλύπτουν όλο το φάσμα των καθηκόντων του Πέτερσμπεργκ, συμπεριλαμβανομένων των πλέον απαιτητικών επιχειρήσεων από άποψης εύρους, προθεσμίας ανάπτυξης των δυνάμεων και βαθμού πολυπλοκότητας, ουσιαστική πρόοδος μένει να επιτευχθεί.

ΙΣΟΡΡΟΠΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΜΗ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΩΝ

Απαιτείται η ισόρροπη ανάπτυξη των στρατιωτικών και των μη στρατιωτικών δυνατοτήτων προκειμένου να διαχειρίζεται η Ένωση τις κρίσεις κατά τρόπο αποτελεσματικό: αυτό συνεπάγεται στενό συντονισμό μεταξύ όλων των μέσων, στρατιωτικών και μη στρατιωτικών, τα οποία διαθέτει η Ένωση.

Η ενίσχυση των στρατιωτικών δυνατοτήτων σύμφωνα με το ευρωπαϊκό Σχέδιο Δράσης για την πλήρωση των κενών που έχουν εντοπισθεί, αφενός, και η εφαρμογή της πολιτικής για τη διεξαγωγή ασκήσεων, αφετέρου, θα είναι απαραίτητες προκειμένου να μπορέσει η Ένωση να διεξάγει περιπλοκότερες επιχειρήσεις συν τω χρόνω. Υπενθυμίζεται ότι είναι σκόπιμο, αφενός, να θεσπισθεί μηχανισμός ανάπτυξης των στρατιωτικών δυνατοτήτων προκειμένου, ιδίως, να αποφευχθεί κάθε άσκοπη αλληλεπικάλυψη και, αφετέρου, να λάβουν υπόψη τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη τη διαδικασία αμυντικού σχεδιασμού του ΝΑΤΟ καθώς και τη διαδικασία σχεδιασμού και εξέτασης της Σύμπραξης για την ειρήνη (Partnership for Peace).

Το Σχέδιο Δράσης στον αστυνομικό τομέα θα υλοποιηθεί προκειμένου να είναι σύντομα σε θέση η Ένωση να εκτελεί επιχειρήσεις αστυνόμευσης. Η Ένωση θα συνεχίσει τις προσπάθειές της προκειμένου να αναπτυχθούν τα μέσα για την ταχεία επίτευξη των συγκεκριμένων στόχων καθώς και την υλοποίησή τους στους ακόλουθους τομείς προτεραιότητας : κράτος δικαίου, δημόσια διοίκηση και πολιτική προστασία.

Για την επίτευξη των στόχων αυτών, η Ένωση και ιδίως οι αρμόδιοι Υπουργοί θα αναζητήσουν νέες λύσεις και συνεργασίες για να αναπτυχθούν οι απαιτούμενες δυνατότητες, σύμφωνα με την παρούσα έκθεση, αξιοποιώντας τους πόρους κατά το βέλτιστο τρόπο.

ΟΡΙΣΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΡΥΘΜΙΣΕΩΝ ΜΕ ΤΟ ΝΑΤΟ

Η Ένωση σκοπεύει να οριστικοποιήσει τις ρυθμίσεις ασφαλείας με το ΝΑΤΟ και να συνάψει τις συμφωνίες σχετικά με τις εγγυήσεις πρόσβασης στον επιχειρησιακό σχεδιασμό της Συμμαχίας, σχετικά με το τεκμήριο διαθεσιμότητας εκ των προτέρων προσδιορισμένων μέσων και δυνατοτήτων του ΝΑΤΟ και σχετικά με τον προσδιορισμό σειράς εναλλακτικών δυνατοτήτων επιχειρησιακής διοίκησης που θα τεθούν στη διάθεση της Ένωσης. Οι συμφωνίες αυτές είναι ουσιαστικής σημασίας για την ΕΠΑΑ και θα αυξήσουν σημαντικά τις διαθέσιμες δυνατότητες της Ένωσης.

ΥΛΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΡΥΘΜΙΣΕΩΝ ΜΕ ΤΟΥΣ ΕΤΑΙΡΟΥΣ

Η πλήρης και ακέραια υλοποίηση των ρυθμίσεων της Νίκαιας με τους 15 και τους 6, η πρόσθετη συμβολή τους στις μη στρατιωτικές και τις στρατιωτικές δυνατότητες και η συμμετοχή τους σε επιχείρηση διαχείρισης κρίσεων ανάλογα με τις ρυθμίσεις αυτές (ιδίως με τη σύσταση σε περίπτωση επιχειρήσεων Επιτροπής Συνεισφερόντων) θα ενισχύσουν ουσιαστικά τις επιχειρήσεις διαχείρισης κρίσεων που διεξάγει η Ευρωπαϊκή Ένωση.

ΔΗΛΩΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΣΤΗ ΜΕΣΗ ΑΝΑΤΟΛΗ

Η εξαιρετική σοβαρότητα της κατάστασης θέτει τους πάντες ενώπιον των ευθυνών τους : η κατάπαυση της βίας αποτελεί επιτακτική ανάγκη.

Η ειρήνη μπορεί να βασιστεί μόνο στις αποφάσεις 242 και 338 των Ηνωμένων Εθνών και :

- στην επιβεβαίωση και την πλήρη αναγνώριση του αμετάκλητου δικαιώματος του Ισραήλ να ζει ειρηνικά και με ασφάλεια εντός διεθνώς αναγνωρισμένων συνόρων,
- στην εγκαθίδρυση ενός βιώσιμου, ανεξάρτητου και δημοκρατικού παλαιστινιακού κράτους καθώς και στον τερματισμό της κατοχής των παλαιστινιακών εδαφών.

Για τη διεξαγωγή διαπραγματεύσεων και για την εξάλειψη της τρομοκρατίας, όπως και για την οικοδόμηση της ειρήνης, το Ισραήλ χρειάζεται ως εταίρο την Παλαιστινιακή Αρχή και τον εκλεγμένο Πρόεδρό της Γιάσερ Αραφάτ. Η ικανότητά του να καταπολεμήσει την τρομοκρατία δεν πρέπει να αποδυναμωθεί. Η Ευρωπαϊκή Ένωση επαναλαμβάνει την έκκλησή της προς την Παλαιστινιακή Αρχή να καταβάλει κάθε δυνατή προσπάθεια για την πρόληψη των τρομοκρατικών πράξεων.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση υπενθυμίζει τις ακόλουθες δεσμεύσεις που ζητούνται από τα μέρη :

- από την Παλαιστινιακή Αρχή : εξάρθρωση των τρομοκρατικών δικτύων «Χαμάς» και «Ισλαμική Τζιχάντ», καθώς και σύλληψη και ποινική δίωξη όλων των υπόπτων· δημόσια έκκληση, στην αραβική γλώσσα, για τον τερματισμό της ένοπλης «ιντιφάντα»,
- από την ισραηλινή κυβέρνηση : απόσυρση των στρατιωτικών της δυνάμεων και τερματισμό των εκτελέσεων χωρίς δίκη· άρση των αποκλεισμών και όλων των περιορισμών που επιβάλλονται στον παλαιστινιακό λαό· πάγωμα των εποίκισμών και παύση των επιχειρήσεων που στοχεύουν παλαιστινιακές υποδομές.

Για την υλοποίηση αυτών των δεσμεύσεων απαιτείται αποφασιστική δράση από την πλευρά τόσο της Παλαιστινιακής Αρχής όσο και του Ισραήλ.

Η άμεση και άνευ όρων εφαρμογή του σχεδίου Τένετ για κατάπαυση του πυρός και των συστάσεων της Επιτροπής Μίτσελ αποτελεί τη μόνη οδό για την επανέναρξη του πολιτικού διαλόγου.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση παραμένει πεπεισμένη ότι η δημιουργία ενός αμερόληπτου μηχανισμού εποπτείας θα εξυπηρετούσε τα συμφέροντα των μερών. Είναι διατεθειμένη να συμμετάσχει ενεργά σε έναν τέτοιο μηχανισμό.

Είναι απαραίτητη και επείγουσα η ανάληψη αποφασιστικής και συντονισμένης δράσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τα Ηνωμένα Έθνη, τις Ηνωμένες Πολιτείες και τη Ρωσική Ομοσπονδία, καθώς και με τις άμεσα ενεχόμενες αραβικές χώρες. Για το σκοπό αυτό, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο ανέθεσε στον Υπατο Εκπρόσωπο Χαβιέρ Σολάνα να συνεχίσει τις κατάλληλες επαφές.

Η Ένωση προσδίδει μεγάλη σημασία σε ένα πρόγραμμα οικονομικής ανάκαμψης που θα επικεντρώνεται στην Παλαιστίνη, ως ενθάρρυνση για την Ειρήνη.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση θα συνεχίσει τις προσπάθειές της ώστε τα δύο κράτη, το Ισραήλ και η Παλαιστίνη, να μπορούν να συμβιώσουν με ειρήνη και ασφάλεια.

Η ειρήνευση στη Μέση Ανατολή δεν θα μπορέσει να είναι ολοκληρωτική παρά μόνον εάν περιλαμβάνει τη Συρία και τον Λίβανο.

**ΕΓΓΡΑΦΑ ΠΟΥ ΥΠΟΒΛΗΘΗΚΑΝ ΣΤΟ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΛΑΚΕΝ**

- Έγγραφο στρατηγικής και έκθεση της Επιτροπής σχετικά με την πρόοδο κάθε υποψήφιας χώρας προς την κατεύθυνση της προσχώρησης
(14117/01)
- Συμπεράσματα του Συμβουλίου (Γενικές Υποθέσεις) της 10ης Δεκεμβρίου 2001 σχετικά με τη διεύρυνση
(15059/01 - REV 1 (en))
- Έκθεση της Προεδρίας σχετικά με τις δράσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης μετά τις επιθέσεις στις Ηνωμένες Πολιτείες
(14919/1/01 REV 1)
- Έκθεση της Προεδρίας για την Ευρωπαϊκή Πολιτική Ασφάλειας και Άμυνας (ΕΠΑΑ)
(15193/01 + COR 1 (de))
- Έκθεση της Προεδρίας για την αξιολόγηση των συμπερασμάτων του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου του Τάμπερε
(14926/01 + COR 1 (fr) + COR 2 (it))
- Ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με την εξαμηνιαία ενημέρωση του πίνακα αποτελεσμάτων για την παρακολούθηση της προόδου όσον αφορά τη δημιουργία χώρου "ελευθερίας, ασφαλείας και δικαιοσύνης" στην Ευρωπαϊκή Ένωση (δεύτερο εξάμηνο 2001)
(13554/01)
- Συμπεράσματα του Συμβουλίου (Εσωτερική αγορά, Καταναλωτές και Τουρισμός) για τις υπηρεσίες κοινής ωφελείας
(14866/01)
- Έκθεση της Επιτροπής για τις υπηρεσίες κοινής ωφελείας
(13235/01)
- Έκθεση της Προεδρίας σχετικά με την πρόοδο των εργασιών για τη δέσμη φορολογικών μέτρων
(14976/01)
- Έκθεση της Προεδρίας σχετικά με τη φορολογία των ενεργειακών προϊόντων
(13778/1/01 REV 1)
- Έκθεση της Προεδρίας όσον αφορά την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας και φυσικού αερίου
(14943/01 + COR 1 (fr, es))
- Έκθεση του Συμβουλίου (ECOFIN) για την οικονομική κατάσταση
(15232/01)

- Έκθεση του Συμβουλίου (ECOFIN) προς το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο για τη φορολόγηση των εισοδημάτων από αποταμιεύσεις
(15325/01 + COR 1 (fr))
- Συμπεράσματα του Συμβουλίου για τους βασικούς περιβαλλοντικούς δείκτες για την αειφόρο ανάπτυξη εν όψει της παρακολούθησης της προόδου στην εφαρμογή της στρατηγικής αειφόρου ανάπτυξης της Ευρωπαϊκής Ένωσης
(14589/01 + COR 1 (en))
- Συμπεράσματα του Συμβουλίου (Περιβάλλον) για τη στρατηγική της αειφόρου ανάπτυξης (περιβαλλοντικές πτυχές μετά το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Γκέτεμποργκ)
(15280/01)
- Συμπεράσματα του Συμβουλίου (Περιβάλλον) για τη διεθνή περιβαλλοντική διαχείριση
(15281/01)
- Κοινή έκθεση (Συμβουλίου/Επιτροπής) για την απασχόληση 2001
(13421/01)
- Απόφαση του Συμβουλίου (Απασχόληση και Κοινωνική Πολιτική) σχετικά με κατευθυντήριες γραμμές για τις πολιτικές των κρατών μελών για την απασχόληση το 2002
(14912/01 + COR 1 (en))
- Σύσταση της Επιτροπής για σύσταση του Συμβουλίου σχετικά με την εφαρμογή των πολιτικών των κρατών μελών για την απασχόληση
(14911/01)
- Συμπεράσματα του Συμβουλίου (Απασχόληση/Κοινωνική Πολιτική) : Κοινωνική πολιτική και πολιτική απασχόλησης : ένα πλαίσιο για την επένδυση στην ποιότητα (Δείκτες ποιότητας της απασχόλησης)
(14913/01 + ADD 1)
- Ανακοίνωση της Επιτροπής : Πολιτική απασχόλησης και κοινωνική πολιτική : ένα πλαίσιο για την επένδυση στην ποιότητα - Έκθεση της Επιτροπής Απασχόλησης
(14263/01)
- Κοινή έκθεση της Επιτροπής Κοινωνικής Προστασίας και της Οικονομικής Επιτροπής για τους στόχους και τις μεθόδους εργασίας στον τομέα των συντάξεων
(14098/01 + COR 1 (nl))
- Ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τις αναμενόμενες εξελίξεις της κοινωνικής προστασίας στα πλαίσια μιας μακροπρόθεσμης προοπτικής : ασφαλείς και βιώσιμες συντάξεις
(10672/01)
- Έκθεση της Επιτροπής Κοινωνικής Προστασίας για τους δείκτες στον τομέα της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού
(13509/01 + ADD 1 REV 2)

- Κοινή έκθεση της Επιτροπής και του Συμβουλίου για την κοινωνική ενσωμάτωση
(15223/01 - COR 1 (it) + COR 2 (fr) + COR 3 (fi) + ADD 1 + ADD 2)
- Συμπεράσματα του Συμβουλίου (Απασχόληση και Κοινωνική Πολιτική) όσον αφορά την πρόταση κανονισμού σχετικά με το συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης : παράμετροι για τον εκσυγχρονισμό του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71
(15045/01 + COR 1 (en))
- Συμπεράσματα του Συμβουλίου (Απασχόληση και Κοινωνική Πολιτική) όσον αφορά την πρόταση κανονισμού για το συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης : επέκταση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 στους υπηκόους τρίτων κρατών (νομική βάση)
(15056/01)
- Ανακοίνωση της Επιτροπής : Άρθρο 299 § 2 : Εφαρμογή της στρατηγικής αειφόρου ανάπτυξης για τις εξόχως απόκεντρες περιφέρειες (ΕΑΠ) - Απολογισμός προόδου εργασιών και πρόγραμμα εργασίας, με ενδεικτικό χρονοδιάγραμμα
(15246/01)
- Έκθεση της Ομάδας Mandelkern σχετικά με τη διοικητική απλούστευση
(14654/01)
- Ανακοίνωση της Επιτροπής «Απλούστευση και βελτίωση του ρυθμιστικού περιβάλλοντος»
(15225/01)
- Έκθεση της Επιτροπής : βελτίωση της νομοθεσίας 2001
(15181/01)
- Προετοιμασία του Συμβουλίου για τη διεύρυνση : Προσωρινή Έκθεση του Γενικού Γραμματέα/Υπατου Εκπροσώπου
(15100/01)
- Έκθεση του Συμβουλίου (Γενικές Υποθέσεις) σχετικά με την εφαρμογή της κοινής στρατηγικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την Ουκρανία
(15195/01)